

Flertallet, — der ikke kan erkende, at den Omstændighed, at man for 25 Aar siden fra alle Sider var enig om en vis Anskuelse, godtgør dennes ubetingede Rigtighed, end sig da dens Anvendelighed paa helt forandrede Forhold — skal overfor Mindretallets almindelige og abstrakte Betragtninger over de rette Principer for Udarbejdelsen af en Toldtarif kun bemærke, at det iøvrigt i meget kunde slutte sig saa vel til hin Anskuelse som til Mindretallets almindelige Betragtninger, saafremt Opgaven var den, for første Gang at udarbejde en Toldtarif for et Samfund, der hidtil ikke havde kendt til Told. Men saaledes ligger Sagen jo slet ikke for. Man staar tvært imod overfor et igennem lange Tider bestaaende Toldsystem og den derunder stedfundne industrielle Udvikling, og over for denne Situation erkjender Mindretallet jo Rigtigheden af Flertallets Grundbetragtning, at man maa tage Hensyn til den bestaaende Tilstand og iagttage en vis Barsomhed for ikke at gribe forstyrrende ind i den bestaaende Industri.

Naar Mindretallet særlig udtaler sig imod ved Kunst at opelske „en Industri, der ikke har Rod i vore hjemlige Forhold“ eller at paalægge en Stat „til Fordel for Entestemand“, er Flertallet ganske enig heri og har heller ikke paa noget Punkt foreslaaet hertil sigtende Toldsatser. Thi naar Mindretallet fremhæver, at det som Regel har modsat sig Indførelse af nye Beskyttelsesoldsatser, gælder ganske det samme om Flertallet, idet dette ikke paa noget eneste af de Punkter, hvor Kommissionen har deltaget, har foreslaaet en ny Beskyttelse. Og kun ganske undtagelsesvis har det ved saadanne Positioner foreslaaet en Forhøjelse af den bestaaende Beskyttelse og har da i den specielle Del gjort omhyggelig Rede for Grundene hertil.

Den væsentlige Forskel imellem Flertal og Mindretal bestaar saaledes, for saa vidt angaar Beskyttelsesoldsatserne, i Uenighed om, hvorvidt Forholdene gøre det tilraadeligt at foreslaa Medsættelser i Beskyttelsen og da hvor langt man i saa Henseende tør gaa. Og det bestemmende Hensyn herved har for Flertallet ingenlunde været Hensynet til Entestemandens Interesse, men derimod til den hele Industrigrens Betydning for Samfundet og særlig til de i samme beskæftigede Arbejders Interesse. Det er derfor fornemmelig den for hele Landet saa betydningsfulde Textilindustri samt Papirfabrikationen, med Hensyn til hvilke Enighed ikke har kunnet naaes i Kommissionen, og det fortjener at bemærkes, at idet Mindretallet forudsætter, at de af det foreslaaede Toldsatser for Klæde- og Bomuldsvarer ville „fordoble eller mere end fordoble Indførselen“, forudsætter dette med Nødvendighed en tilsvarende Indskrænkning i den danske Produktion, der langt mere vil gaa ud over Arbejderne end over Arbejdsgiverne. For de nævnte vigtige Varegrupperes Vedkommende har derhos Hensynet til de finansielle Resultater gjort sig stærkt gældende hos Flertallet, hvorom dette henviser til sine ovenfor fremsatte Bemærkninger.

Hvad særlig angaar Anvendelsen af Værditold, finder Flertallet ikke sine Argumenter imod samme paa noget Punkt afkrævede ved Mindretallets Udtalelser. Flertallet har aldeles ikke udtalt, at „Handelsmoralen skal være særlig slap“, men fastholder, at der ogsaa kan gives „mindre ærlige Handelsmænd“, at Værditolden begunstiger disse paa de ærlige Handlendes Beføstning og at Følelsen heraf medfører en Fristelse ogsaa for disse sidste, hvad der udtryffeligt er anerkendt og udtalt af selve Manufakturhandlerforeningen i København (Jfr. foran S. IX). I Personalets Medviden finder Flertallet ikke tilstrækkelig Garanti, da mange Importører intet saadant Personale have, som faar Udgang til at kjende Fakturaerne. Og at disse langtfra altid ere til at stole paa, er notorisk. Naar Mindretallet finder tilstrækkelig Betyggelse deri, at der paalægges saavel Affender som Modtager at ledsage dem med Erklæringer paa Tro og Love, maa det erindres, at Staten aldeles ikke kan paalægge de udenlandske Affendere en saadan Pligt. De forskellige Kontrolbestemmelser, som i øvrigt maa træffes, ville paaføre Importørerne langt større Ulemper end den nuværende Fortoldningsmetode, idet særlig det Arbejde, som nu foregaar ved Kollernes Efterhyn og Udpakning, bortset fra selve Vejningen, maa udføres ganske i samme Omfang og ganske paa samme Maade som nu, dersom en virksom